

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

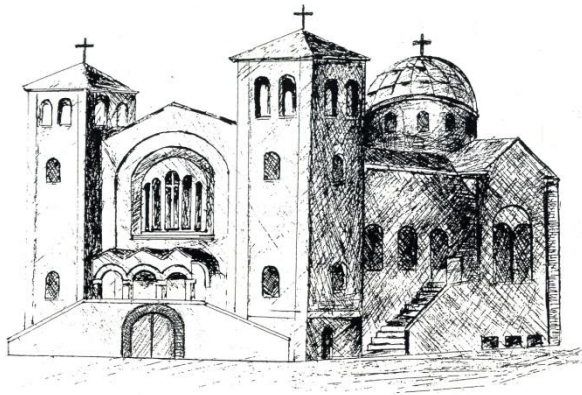
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, May 13, 2018

Sunday of the Blind Man

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 13 Μαΐου, 2018

Κυριακή του Τυφλού - Ημέρα της Μάνας

9:00 π.μ. — 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από την Goya

Δευτέρα, 14 Μαΐου, 2018

Ισίδωρος Μάρτυς, Ιερομάρτυς Θεράπων

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 15 Μαΐου, 2018

Παχώμιος ο Μέγας, Αχίλλιος, Αρχ. Λάρισας

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

6:00 μ.μ. Παράκληση

Τετάρτη, 16 Μαΐου, 2018

Απόδοσις Εορτής του Πάσχα

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

7:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός

χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Νέας Ιερσέης κ.κ. Ευαγγέλου

Κλειστό το Ελληνικό Σχολείο

Πέμπτη, 17 Μαΐου, 2018

Η Ανάληψις του Κυρίου

9:00 π.μ. — 12:00 Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου Νέας Ιερσέης κ.κ. Ευαγγέλου

Γεύμα στην Κοινοτική Αίθουσα

Κυριακή, 20 Μαΐου, 2018

Κυριακή των Αγίων Πατέρων

9:00 π.μ. — 12 μ.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Αποφοίτηση του Κατηχητικού Σχολείου

Ο καφές προσφέρεται από το ΠΤΟ

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, May 13, 2018

Sunday of the Blind Man - Mother's Day

9:00 a.m.-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy

Coffee is offered by the Goya

Monday, May 14, 2018

Isidore the Martyr of Chios, Hieromartyr Therapon

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, May 15, 2018

Pachomios the Great Martyr, Achillios, Bishop of Larissa

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, May 16, 2018

Apodosi of Pascha

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m. Great Vespers

Officiated by His Eminence Evangelos

Metropolitan of New Jersey

Greek School is closed

Thursday, May 17, 2018

Holy Ascension

9:00 a.m. - 12:00 noon Orthros, D. Liturgy

Archieratical Divine Liturgy by the

Metropolitan Evangelos of New Jersey

Luncheon at the Church Community Hall

Sunday, May 20, 2018

Fathers of the First Ecumenical Council

9:00 a.m.-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy

Catechism School Graduation

Coffee is offered by the PTO

Acts of the Apostles 16:16-34

Prokeimenon. Mode Plagal 1.

Psalm 11.7,1

You, O Lord, shall keep us and preserve us.

Verse: Save me, O Lord, for the godly man has failed.

The reading is from Acts of the Apostles 16:16-34

IN THOSE DAYS, as we apostles were going to the place of prayer, we were met by a slave girl who had a spirit of divination and brought her owners much gain by soothsaying. She followed Paul and us, crying, "These men are servants of the Most High God, who proclaim to you the way of salvation." And this she did for many days. But Paul was annoyed, and turned and said to the spirit, "I charge you in the name of Jesus Christ to come out of her." And it came out that very hour. But when her owners saw that their hope of gain was gone, they seized Paul and Silas and dragged them into the market place before the rulers; and when they had brought them to the magistrates they said, "These men are Jews and they are disturbing our city. They advocate customs which it is not lawful for us Romans to accept or practice." The crowd joined in attacking them; and the magistrates tore the garments off them and gave orders to beat them with rods. And when they had inflicted many blows upon them, they threw them into prison, charging the jailer to keep them safely. Having received

this charge, he put them into the inner prison and fastened their feet in the stocks. But about midnight Paul and Silas were praying and singing hymns to God, and the prisoners were listening to them, and suddenly there was a great earthquake, so that the foundations of the prison were shaken; and immediately all the doors were opened and every one's fetters were unfastened. When the jailer woke and saw that the prison doors were open, he drew his sword and was about to kill himself, supposing that the prisoners had escaped. But Paul cried with a loud voice, "Do not harm yourself, for we are all here." And he called for lights and rushed in, and trembling with fear he fell down before Paul and Silas, and brought them out and said, "Men, what must I do to be saved?" And they said, "Believe in the Lord Jesus, and you will be saved, you and your household." And they spoke the word of the Lord to him and to all that were in his house. And he took them the same hour of the night, and washed their wounds, and he was baptized at once, with all his family. Then he brought them up into his house, and set food before them; and he rejoiced with all his household that he had believed in God.

Πράξεις Αποστόλων 16:16-34

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

ΨΑΛΜΟΙ 11.7,1

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκτέλειπεν ὁσῖος.

Πράξεις Αποστόλων 16:16-34 τὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπο

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν

αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνέωχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πρᾶξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγῶν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπον· πιστεύσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

The Gospel According to John 9:1-38

At that time, as Jesus passed by, he saw a man blind from his birth. And his disciples asked him, "Rabbi, who sinned, this man or his parents, that he was born blind?" Jesus answered, "It was not that this man sinned, or his parents, but that the works of God might be made manifest in him. We must work the works of him who sent me, while it is day; night comes, when no one can work. As long as I am in the world, I am the light of the world." As he said this, he spat on the ground and made clay of the spittle and anointed the man's eyes with the clay, saying to him, "Go, wash in the pool of Siloam" (which means Sent). So he went and washed and came back seeing. The neighbors and those who had seen him before as a beggar, said, "Is not this the man who used to sit and beg?" Some said, "It is he"; others said, "No, but he is like him." He said, "I am the man." They said to him, "Then how were your eyes opened?" He answered, "The man called Jesus made clay and anointed my eyes and said to me, 'Go to Siloam and wash'; so I went and washed and received my sight." They said to him, "Where is he?" He said, "I do not know." They brought to the Pharisees the man who had formerly been blind. Now it was a sabbath day when Jesus made the clay and opened his eyes. The Pharisees again asked him how he had received his sight. And he said to them, "He put clay on my eyes and I washed, and I see." Some of the Pharisees said, "This man is not from God, for he does not keep the sabbath." But others said, "How can a man who is a sinner do such signs?" There was a division among them. So they again said to the blind man, "What do you say about him, since he has opened your eyes?" He said, "He is a prophet." The Jews did not believe that he had been blind and had received his sight, until they called the parents of the man who had received his sight, and asked them, "Is this your son, who you

say was born blind? How then does he now see?" His parents answered, "We know that this is our son, and that he was born blind; but how he now sees we do not know, nor do we know who opened his eyes. Ask him; he is of age, he will speak for himself." His parents said this because they feared the Jews, for the Jews had already agreed that if anyone should confess him to be Christ he was to be put out of the synagogue. Therefore his parents said, "He is of age, ask him." So for the second time they called the man who had been blind, and said to him, "Give God the praise; we know that this man is a sinner." He answered, "Whether he is a sinner, I do not know; one thing I know, that though I was blind, now I see." They said to him, "What did he do to you? How did he open your eyes?" He answered them, "I have told you already and you would not listen. Why do you want to hear it again? Do you too want to become his disciples?" And they reviled him, saying, "You are his disciple, but we are disciples of Moses. We know that God has spoken to Moses, but as for this man, we do not know where he comes from." The man answered, "Why, this is a marvel! You do not know where he comes from, and yet he opened my eyes. We know that God does not listen to sinners, but if anyone is a worshiper of God and does his will, God listens to him. Never since the world began has it been heard that anyone opened the eyes of a man born blind. If this man were not from God, he could do nothing." They answered him, "You were born in utter sin, and would you teach us?" And they cast him out. Jesus heard that they had cast him out, and having found him he said, "Do you believe in the Son of man?" He answered, "And who is he, sir, that I may believe in him?" Jesus said to him, "You have seen him, and it is he who speaks to you." He said, "Lord, I believe"; and he worshiped him.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 9:1-38 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνίψάμην, καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ

αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς; ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς ἐστίν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῇς ἢ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

APODOSIS OF PASCHA On Wednesday of the sixth week of Pascha, we celebrate the Leavetaking of the Feast. While most Feasts have their Leavetaking on the eighth day, Pascha, the Feast of Feasts, has its Leavetaking on the thirty-ninth day. The fortieth day is the Feast of the Lord's Ascension, which marks the end of the Lord's physical presence on earth. He does not abandon us, however. He has promised to be with us always, even until the end of the age (MT 20:28). As we sing in the Kontakion for Ascension, "Thou didst ascend in glory, O Christ our God, not being parted from those who love Thee, but remaining with them and crying: I am with you and no one will be against you." There is a similar thought expressed in the Troparion for the Dormition: "In falling asleep, you did not forsake the world, O Theotokos." The services today are celebrated just as on the day of Pascha itself. The daily readings from Holy Scripture, of course, will differ. After the Dismissal at Liturgy, the paschal hymns are no longer sung. The prayer "O Heavenly King" is not said or sung until Pentecost. The Winding Sheet (Plaschanitsa) is taken from the altar and is put in its proper place. Even though today is a Wednesday, fish, wine, and oil are permitted.

Η Απόδοση του Πάσχα Ξαναγιορτάζοντας το Πάσχα, μετά από σαράντα μέρες, δηλώνουμε ότι το Πάσχα, η Ανάσταση, συνεχίζεται. Τί μας αποδίδει το Πάσχα; Κάθε τι στη ζωή κρίνεται από την απόδοση του. Εξετάζουμε τί αποδίδει ένα μηχάνημα, ένας εργάτης, μια θεωρία! Τί αποδίδει ένα γεγονός! Το Πάσχα είναι ένα γεγονός. Τί, λοιπόν, κερδίζουμε απ' αυτό;

Το πρώτο: Μας απέδωσε ζωντανό τον Ιησού. Χάθηκε για τρεις μέρες απ' την επίγεια ζωή ο Χριστός. Φάνηκε να τον καταπίνει ο θάνατος, όπως το κήτος κατάπιε τον Ιωνά.

Τελικά το κήτος της θάλασσας απέδωσε ζωντανό τον Ιωνά. Έτσι κι ο θάνατος απέδωσε ζωντανό το Χριστό. «Ως εκ κήτους Ιωνάς εξανέστης του τάφου» (κανόνας του Πάσχα). Γιατί το θαλάσσιο εκείνο κήτος απέδωσε ζωντανό τον Ιωνά; Διότι δεν βρήκε στον Ιωνά κατάλληλη τροφή, τη συνηθισμένη του τροφή. Άγνωστη τροφή του φάνηκε ο άνθρωπος Ιωνάς, και γι' αυτό δε μπόρεσε να τον κατασπαράξει και να τον χωνέψει. Αναγκάστηκε να τον αποβάλει ζωντανό. Και το θηρίο, που λέγεται θάνατος, απέδωσε ζωντανό τον Κύριο, επειδή δεν βρήκε σ' Αυτόν την τροφή που γνώριζε. Η τροφή του θανάτου είναι η αμαρτία. Ο Χριστός ήταν άσχετος με την αμαρτία. Άρα δεν έκανε για το στομάχι του θανάτου (Ε.Π.Ε. 31,294). Με το Πάσχα αποδόθηκε ζωντανός ο Χριστός, που είναι ο ακρογωνιαίος και πολύτιμος λίθος. Όταν ένας άνθρωπος καταπιεί ένα λίθο, πρώτα μεν το στομάχι του προσπαθεί να τον διαλύσει με τα υγρά που διαθέτει. Να τον χωνέψει. Να τον αφομοιώσει. Να τον εξαφανίσει. Αν αυτό δεν είναι δυνατόν, τότε αποβάλλει το λίθο, μέσα σε φρικτούς πόνους. Κάτι ανάλογο συνέβηκε με το θάνατο. Κατάπιε τον Ιησού Χριστό, που είναι ο λίθος ο «ακρογωνιαίος», ο «πολύτιμος». Δεν μπόρεσε να τον χωνέψει, να τον διαλύσει, να τον εξαφανίσει. Αναγκάστηκε να τον αποβάλει, μέσα σε φρικτούς πόνους. Και αποβάλλοντας ο θάνατος το Θεάνθρωπο Ιησού, «εξέμεσε», «συνεξέμεσε» και όλη την τροφή που είχε μέσα στο τεράστιο στομάχι του. Όλη, δηλαδή, την ανθρώπινη φύση. Με την Ανάσταση του Χριστού συνανίσταται ολόκληρη η ανθρωπότητα (Ε.Π.Ε. 31,294-296). Το δεύτερο: Το Πάσχα μας απέδωσε νεκρό το θάνατο! Αντί να καταπιεί το Χριστό, «κατεπόθη» ο ίδιος (Α' Κορ. ιε' 54). Η Ανάσταση του Χριστού απέδωσε τη στείρωση του θανάτου. Στη Παλαιά Διαθήκη έχουμε θαυμαστές γεννήσεις από στείρες γυναίκες, όπως η

Σάρρα η μητέρα του Ισαάκ, η Ρεβέκκα η μητέρα του Ιακώβ, η Άννα η μητέρα του Σαμουήλ, η Ελισάβετ η μητέρα του Προδρόμου. Γέννησαν θαυματουργικά.Γεγονότα, που συμβόλιζαν τη γέννηση του Θεανθρώπου όχι από στείρα, αλλά από Παρθένα.Συμβόλιζαν τη γέννηση πλήθους παιδιών από τη στείρα, προ Χριστού, Εκκλησία. Συμβόλιζαν την Ανάσταση από τη στείρα γη, από το στείρο τάφο.Συμβόλιζαν τη στείρωση και του θανάτου. Λέει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Προηγήθηκαν οι στείρες, που γέννησαν θαυμαστά, για να βεβαιωθεί η γέννα της Παρθένου. Κι όχι μονάχα αυτό. Αν καλοεξετάσουμε, βλέπουμε προτυπούμενη τη στείρωση του θανάτου». (Ε.Π.Ε. 31,296). Η γέννηση του Ισαάκ από τη στείρα Σάρρα συμβολίζει την Ανάσταση του Χριστού από τη στείρα γη. Όπως η γέννηση του Ισαάκ ήταν η δοκιμασία της πίστεως για τον Αβραάμ, έτσι η Ανάσταση του Ιησού Χριστού είναι δοκιμασία της πίστεως για κάθε χριστιανό. Και όπως απ' τη θαυματουργική γέννηση του Ισαάκ ο Αβραάμ έγινε γενάρχης πολλών ανθρώπων και εθνών, έτσι ο Χριστός, με την Ανάστασή Του, έγινε γενάρχης πολλών χριστιανών. «Την γενεάν αυτού τις διηγείται;», λέει ο προφήτης Ησαΐας. Αναστήθηκε ο Χριστός, για να στερηθεί ο θάνατος. Αρκετά εκτρώματα του Άδη γέννησε η κοιλιά του θανάτου. Τώρα στερώθηκε, νεκρώθηκε.

Το Πάσχα απέδωσε τη νέκρωση του θανάτου. «Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, άδου την καθαίρεσιν» (ωδή ζ' του κανόνα του Πάσχα). Το Πάσχα απέδωσε την κατάργηση του φόβου του θανάτου. Δεν ζούμε πια την τρομοκρατία του θανάτου. Δεν τον φοβόμαστε. Το τρίτο: Η δική Του Ανάσταση αποτελεί την εγγύηση για τη δική μας ανάσταση.Λέει ο ιερός Χρυσόστομος: «Αφού πραγματικά πέθανε, αναστήθηκε. Γι' αυτό και βρισκόταν με τους

μαθητές Του σαράντα μέρες, για να τους πληροφορήσει και να τους δείξει πόσο λαμπρά θα είναι τα σώματα όλων των πιστών μετά την ανάσταση. (Ε.Π.Ε. 31,246) Αν ο Χριστός είναι η κεφαλή κι εμείς το σώμα Του, είναι ποτέ δυνατόν ν' αναστηθεί η κεφαλή και να παραμείνει νεκρό το σώμα;

Ανάσταση, λοιπόν, Χριστού σημαίνει απόδοση και των δικών μας αναστημένων σωμάτων. Αυτό έχει και μια προέκταση. Αφού θα αναστηθούμε, βλέπουμε με ελπίδα τη ζωή. Αντιμετωπίζουμε με θάρρος τις θλίψεις. «Στη παρούσα ζωή υποφέρουμε πολλά βάσανα. Αν, λοιπόν, δεν υπάρχει η ελπίδα για την άλλη ζωή, τότε ποιός άλλος είναι αθλιότερος από μας;» Έτσι τονίζει ο ιερός Χρυσόστομος: (Ε.Π.Ε. 31,602,604). Το τέταρτο: Το Πάσχα απέδωσε και κάτι άλλο, που κανένα έργο και κανέναν αρχηγός δεν θα μπορούσε να αποδώσει. Είναι το ξανάνιωμα του ανθρώπου.Ο κόσμος μας γερνάει. Ο Χριστός μας ξανανιώνει. Αν μπορέσει κάποιος να μεταμορφώσει σε ρωμαλέο και όμορφο παλληκάρι είκοσι ετών, ένα φτωχό και άρρωστο γεροντάκι ογδόντα ετών, τί ευγνωμοσύνη θα του χρωστά το γεροντάκι;Κάτι απείρως σπουδαιότερο συνέβηκε με την Ανάσταση. Ο Χριστός με την έγερσή Του από τον Τάφο πήρε εμάς, τους γερασμένους αμαρτωλούς και ετοιμοθάνατους, και μας έκανε νέους, πλούσιους, πρίγκιπες, βασιλείς. Μας χάρισε την αιώνια νεότητα.

Απόδοση του Πάσχα! Συλλέγουμε κι απολαμβάνουμε τους γλυκύτατους καρπούς της Αναστάσεως.Μακάρι ν' αποδώσει και το δέντρο της ζωής μας τους καρπούς της αρετής, ώστε να γευόμαστε τους καρπούς της Αναστάσεως:

- ♦ Τη νέκρωση του θανάτου.
- ♦ Την ελπίδα της αιώνιας ζωής.
- ♦ Τη ζωντανή παρουσία του Χριστού.
- ♦ Την άνοιξη της πνευματικής ζωής.
- ♦ Την αληθινή ειρήνη και την πραγματική χαρά.

THE MEANING AND IMPORTANCE OF ASCENSION

Ascension Day is the 40th **day** of Easter. It occurs 39 days after Easter Sunday. It is a Christian holiday that commemorates Jesus Christ's **ascension** into heaven according to Christian belief. **Ascension Day** marks the 40th **day** after Jesus Christ's resurrection according to Christian belief.

On the Feast of the Ascension, the Orthodox Church does not merely commemorate an historical event in the life of Christ. On this day, the Church celebrates Christ's physical departure from the world and His glorification with God the Father. For forty days after His Resurrection, Jesus remained on earth. Filled with the glory and honor of His Divinity, He appeared to His Disciples at various times and places. By eating and drinking with His followers and conversing with them about the Kingdom of God, Jesus assured them that He was truly alive in His risen and glorified Body. (The *glorification* of Jesus refers to His Crucifixion, Resurrection, and Ascension into heaven. When we speak of Christ's *glorified Body*, we refer to Its honor, splendor, majesty and visible radiance - it gave off rays of bright light!)

The time span of forty days is used symbolically in the Holy Scriptures and by the Church to indicate that an appropriate amount of time has passed for "completeness". [The rains of the great flood lasted for forty days. Christ prayed in the wilderness for forty days. We fast for forty days to prepare before the feasts of the Nativity and the Resurrection (Pascha). - NTK]

Ascension falls on the fortieth day after the Resurrection. On this day, Jesus appeared to His Disciples and gave them

His last commandment - to preach the Kingdom of God and the repentance and forgiveness of sins in His name to all nations, beginning with Jerusalem. Then He led them out of Jerusalem toward Bethany to the Mount of Olives. He lifted up His hands and blessed them. As His Disciples were looking on, He was lifted up - or "ascended" - and a cloud took Him out of sight. While they were looking up, two angels in white robes appeared and said to them: "Why are you men from Galilee standing here looking into the sky? Jesus, Who has been taken up from you into heaven, this same Jesus will come back in the same way as you have seen Him go there." The Ascension is, therefore, a sign and symbol of the Second Coming. Christ will return to the earth in the same manner as He left it. When the risen Lord returns again in glory, God's will for mankind will be fulfilled.

Jesus completed His earthly mission of bringing salvation to all people and physically was lifted up from this world into heaven. The meaning and the fullness of Christ's Resurrection is given in the Ascension. Having completed His mission in this world as the Savior, He returned to the Father in heaven Who sent Him into the world. In ascending to the Father, He raises earth to heaven with Him!

Before He ascended into heaven, Jesus told His followers to remain in Jerusalem because in a few days they would be baptized with the Holy Spirit (see **Acts 1:1-12** and **Luke 24:13-53**). Christ ascends to heaven and sends the Holy Spirit to the world. The Spirit comes to reconcile and reunite the world with God. Christ's Body is in heaven and His Spirit is here on earth. Ascension is also a sign of the coming of the Holy Spirit at Pentecost.

The Symbol of Faith - the **Nicene Creed** - which summarizes the important doctrines and teachings of the Church, contains these words: "And ascended into heaven, and sits at the right hand of the Father." The importance and meaning of this feast is that Jesus glorified our fallen and sinful humanity when He returned to the Father. In Jesus, Who is perfect God and perfect man, man is reunited with God. At His birth, Jesus took on our human nature. Through His Ascension He deified this human nature by taking His Body to heaven and giving it a place of honor at the right hand of the Father. With Christ, man's nature also ascends. Through Christ, man becomes a "partaker of divine nature" (**II Peter 1:4**). When Christ became man, He took up human nature and we share our human nature with Him. It is through Christ, Who is perfect God and perfect man, that we "partake of divine nature." When we say that Christ is sitting at the right hand of the Father, we mean that man has been restored to communion with God because Christ gives His humanity - which He shares with us - a permanent place of honor in heaven. Christ honors us by putting us close to the Father.

We celebrate the Ascension with the same great joy the Apostles had when they were promised that the Holy Spirit would come to bear witness to the presence of Christ in the Church. Ascension day is joyful, not only because Christ is glorified, but also because we are glorified with Him. We are joyful because He goes to "prepare a place" for us and because He is forever present before the Father to intercede for us.

Η σημασία της εορτής της Αναλήψεως του Χριστού

Εορτάζεται την τεσσαρακοστή ημέρα από την γιορτή της Αναστάσεως του Κυρίου και συμπίπτει πάντοτε ημέρα Πέμπτη.

Ο Κύριός μας **Ιησούς Χριστός** μετά την λαμπροφόρο Ανάστασή Του από τους νεκρούς, δεν εγκατέλειψε αμέσως τον κόσμο, αλλά συνέχισε για σαράντα ημέρες να εμφανίζεται στους μαθητές Του (Πράξ.1,3). Αυτές οι **μεταναστάσιμες εμφανίσεις Του** προς αυτούς είχαν πολύ μεγάλη σημασία. Έπρεπε οι πρώην δύσπιστοι και φοβισμένοι μαθητές να βιώσουν το γεγονός της **Αναστάσεως του Διδασκάλου τους και να αποβάλλουν κάθε δισταγμό και ψήγμα απιστίας για Εκείνον.**

Την τεσσαρακοστή λοιπόν ημέρα, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Λουκά, ο Κύριος τους μαθητές του «εξήγαγε έξω έως τη Βηθανία», στο όρος των Έλαιών όπου συνήθως προσήχeto. «Και αφού σήκωσε τα χέρια του, τους ευλόγησε». (Λουκά 24,50) και «ευλογώντας τους, εχωρίσθηκε απ' αυτούς και εφέρετο προς τα πάνω, στον ουρανό» μέχρι που τον έχασαν από τα μάτια τους. Και μετά αφού Τον προσκύνησαν επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ με χαρά μεγάλη και έμεναν συνεχώς στο ναό υμνολογώντας και δοξολογώντας το Θεό.

Ο ευαγγελιστής Μάρκος, περιγράφοντας πιο λακωνικά το θαυμαστό και συνάμα συγκινητικό γεγονός, αναφέρει πως μετά από την ρητή αποστολή των μαθητών σε ολόκληρο τον κόσμο κηρύττοντας και βαπτίζοντας τα έθνη, «*ανελήφθη εις τον ουρανό και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, του Κυρίου συνεργούντος και τον λόγον βεβαιούντος δια των επακολουθούντων σημείων*» (Μαρκ.16,19-20).

Αυτή η ευλογία είναι πια η αρχή της Πεντηκοστής. **Ο Κύριος ανέρχεται για να μας στείλει το παράκλητο**

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΙ Η ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΑ

Μια μάνα όλοι προσκυνάμε. Βλέπεις την εικόνα της Παρθένου: κινήσεις γνωστές και γνώριμες, τυπωμένες στο υποσυνείδητο σου. Κι εσένα σ' έσφιξε μια μάνα στην αγκαλιά της. Ό, τι αισθάνεται ο Χριστός κι εσύ το έχεις αισθανθεί. Τέλειος Θεός και τέλειος Άνθρωπος. Όπως όλοι ζητάμε τη μάνα μας, το ίδιο κι ο Χριστός την ζητά. Το λένε και οι ακριβοπληρωμένοι ψυχολόγοι των ημερών μας, αν και τους προλάβανε οι πολιτισμοί εδώ και αιώνες. Μάνα-παιδί, μια σχέση ιερή κι αρχαίος ο φόβος της διατάραξής της. Δες τι έπαθε ο Οιδίποδας που, ακόμα χωρίς να το θέλει, διέλυσε την ιερότητα του δεσμού. Θωρείς την εικόνα της Παρθένου και βλέπεις τη Μάνα του Χριστού να γίνεται δική σου Μάνα, γιατί έγινες αδελφός και παιδί του Υιού Της. Μεγάλη Θεολογία κι εμείς είμαστε άπιστοι. Δεν αναζητούμε να το ζήσουμε, απλά θέλουμε να «εκμεταλλευτούμε» λιγάκι ότι η Παναγία γέννησε τον Χριστό και ότι τούτο της έδωσε τη δυνατότητα να Τον παρακαλάει για τα παιδιά της. Είναι αλήθεια, αλλά πρώτα πρέπει να γίνουμε όντως αδελφια και παιδιά του Υιού της. Αν παρακαλάμε και μόνο για να ικανοποιήσουμε την ανάγκη μας, τότε δεν απέχουμε και πολύ από αυτούς που τρέχουνε στις μάγισσες και τις χαρτορίχτρες. Και τι έχει να πει σ' εμένα κι ενόσω στο περιβάλλον μου, άνθρωποι ψάχνουν πόκεμον, να ζω τη σχέση μου με το Χριστό ώστε η Μητέρα Του να γίνεται Μητέρα μου; Τα περισσότερα παιδιά παίζουν ώρα στον υπολογιστή γιατί τους λείπει η αληθινή σχέση μες το σπίτι. Τα περισσότερα παιδιά του Γυμνασίου θα σου πουν ότι “δεν έχω κανέναν σπίτι, τι να κάνω;”. Λιγοστεύουν οι αγκαλιές της μάνας, όσο οι ανάγκες πληθαίνουν. Και η αμαρτία μας γίνεται χειρότερη από του Οιδίποδα, γιατί αυτός δεν ήξερε ενώ εμείς

γνωρίζουμε. Βλέπεις την Παναγία πόσο έστερξε στο Υιό Της. Ήταν από κοντά -και στη λύπη του Σταυρού και στη χαρά της Ανάστασης. Ήξερε ποιο παιδί μεγάλωνε! Κι εμείς μες το σπίτι μας δεν γνωρίζομαστε καν!

Ας κάνουμε λίγο στην άκρη ο καθένας. Είναι βαρύ το ταξίδι της γνωριμίας. Το χειρότερο πράγμα που κάνουμε μες το σπίτι μας είναι ότι παγιωνόμαστε ο καθένας στο ρόλο του. Προτού ο γιος κι η κόρη κρίνουν τη μάνα τους, ας σκεφτούν πόσα πέρασε για να τους μεγαλώσει. Και η μητέρες ας σκεφτούν ότι αν μετά από κάποια ηλικία δεν εμπιστεύονται τα παιδιά τους, τότε ουσιαστικά δεν εμπιστεύονται τον τρόπο που τα μεγάλωσαν. Είδαμε πουθενά την Θεοτόκο να επεμβαίνει στο σχέδιο του Υιού και Θεού της; Οι σχέσεις μας γίνονται ιερές και πολύτιμες όταν εργαζόμαστε γι' αυτές. Ο “αυτόματος” στις σχέσεις, πόσο μάλλον μες το σπίτι, δεν εξυπηρετεί σε τίποτε. Όπως η Θεοτόκος έκανε υπακοή στο σχέδιο του Θεού, έτσι και ο Υιός Της αναγνώρισε την ανάγκη της πονεμένης Μάνας Του να μάθει πρώτη ότι αναστήθηκε, πρώτος στη κοίμησή Της σπεύδει να παραλάβει την Αγία Της ψυχή. Πόσο μας διδάσκει στις καθημερινές μας σχέσεις η εικόνα της Κοιμήσεως, που απ' τις δεκαπέντε του μήνα ως τις είκοσι-τρεις, κοσμεί ανθοστολισμένη τις Ορθόδοξές μας εκκλησιές!

Ημέρα της μητέρας

Στην Ελλάδα η γιορτή της μητέρας συνδέθηκε με την εορτή της [Υπαπαντής](#) (2 Φεβρουαρίου). Τότε η ορθόδοξη εκκλησία γιορτάζει την Παναγία με τον Ιωσήφ που πηγαίνουν τον 40ήμερο Ιησού στο Ναό για ευλογία. Να "[σαραντίσει](#)", με σύγχρονη ορολογία. Μια κίνηση που ακόμα σήμερα κάνουν οι χριστιανές μητέρες ([Σαραντισμός](#)). Ο παράλληλος εορτασμός της μητέρας ξεκίνησε το 1929 με προφανή τον συμβολισμό. Όμως κατά την δεκαετία του 1960, ο εορτασμός ατόνησε και ενισχύθηκε η δυτικόφερτη συνήθεια εορτασμού της 2ης Κυριακής του Μαΐου.

Mother's Day is a celebration honoring the [mother](#) of the family, as well as motherhood, maternal bonds, and the influence of mothers in society. It is celebrated on various days in many parts of the world, most commonly in the months of March or May. It complements similar celebrations honoring family members, such as [Father's Day](#), [Siblings Day](#), and [Grandparents Day](#).

In the [United States](#), celebration of Mother's Day began in the early 20th century. It is not related to the many celebrations of mothers and motherhood that have occurred throughout the world over thousands of years, such as the Greek cult to [Cybele](#), the Roman festival of [Hilaria](#), or the Christian [Mothering Sunday](#) celebration (originally a commemoration of Mother Church, not motherhood).^{[1][2][3][4]} However, in some countries, Mother's Day has become synonymous with these older traditions.^[5]

Catechism Mother's Day Program

Sunday, May 13, 2018

Dear Parents:

Ascension Catechism School cordially invites you to attend our Mother's Day Program on Sunday, May 13, 2018 immediately following the liturgy in the church. All participants are expected to meet in the lower church hall at 10:30 am so we can finalize preparations. We look forward to seeing all of you there.

Catechism Graduation

Sunday, May 20, 2018

Graduation will take place on Sunday, May 20, 2018 after the liturgy in the church. Students will be presented with certificates showing that they were active participants and completed another level of religious study at the Catechism School. We look forward to seeing all the proud parents.

Please feel free to contact me at msardls@verizon.net if you have any questions or if I can be of further assistance.

Sincerely,
Marie Elena Sardis
Catechism Director
The Greek Orthodox Church of the Ascension

ASCENSION CHURCH
65TH ANNUAL
GREEK FESTIVAL

THURS. JUNE 7 - SUN. JUNE 10, 2018

THURS: 6PM - 10PM • FRI: 5PM - 12AM • SAT: 12 PM - 12AM • SUN: 12PM - 9PM

GYRO AND SOUVLAKI
INDOOR TAVERNA BUFFET
OUZERI WITH OCTOPUS • FULL BAR
LOUKOUMADES
PASTRIES • FRAPPES • GREEK COFFEE
GAMES OF CHANCE • GIFT SHOPS

LIVE BAND SATURDAY NIGHT

Annual Car Raffle

2018 BMW X1 sDrive28i
 Retail Value: \$29,835

DRAWING: SUNDAY, JUNE 10, 2018 • 9:00 PM

No substitution of the offered prizes will be made and no cash will be given in lieu of the prizes. Winner need not be present. All taxes and/or fees are the responsibility of the winners. Prizes do not represent actual prize vehicle.

Tax ID# 142-1-34849
 RL-18-2, Fairview, NJ

DONATION: \$25.00

101 ANDERSON AVENUE • FAIRVIEW NEW JERSEY 07022
 TEL: 201-945-6448 • FAX: 201-945-6463
 WWW.ASCENSIONFAIRVIEW.ORG • REV. CHRISTOS L. PAPPAS

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH
 101 Anderson Avenue, Fairview, New Jersey 07022 • 201-945-6448

Annual Car Raffle

2018 BMW X1 sDrive28i
RETAIL VALUE: \$29,835
DRAWING: SUNDAY, JUNE 10, 2018 9:00 PM
For Tickets Call: 201-945-9153 or 201-945-6448

No substitution of the offered prizes will be made and no cash will be given in lieu of the prizes. Winner need not be present. All taxes and/or fees are the responsibility of the winners. Photos do not represent actual prize vehicle.

DONATION \$25.00

Tax ID# 142-1-34849
 RL - 18-2, Fairview, NJ

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2018 ISSUE 5,2

SUNDAY, May 13, 2018
Sunday of the Blind Man
Mother's Day

ΚΥΡΙΑΚΗ, 13 Μαΐου, 2018
Κυριακή του Τυφλού
Μέρα της Μητέρας